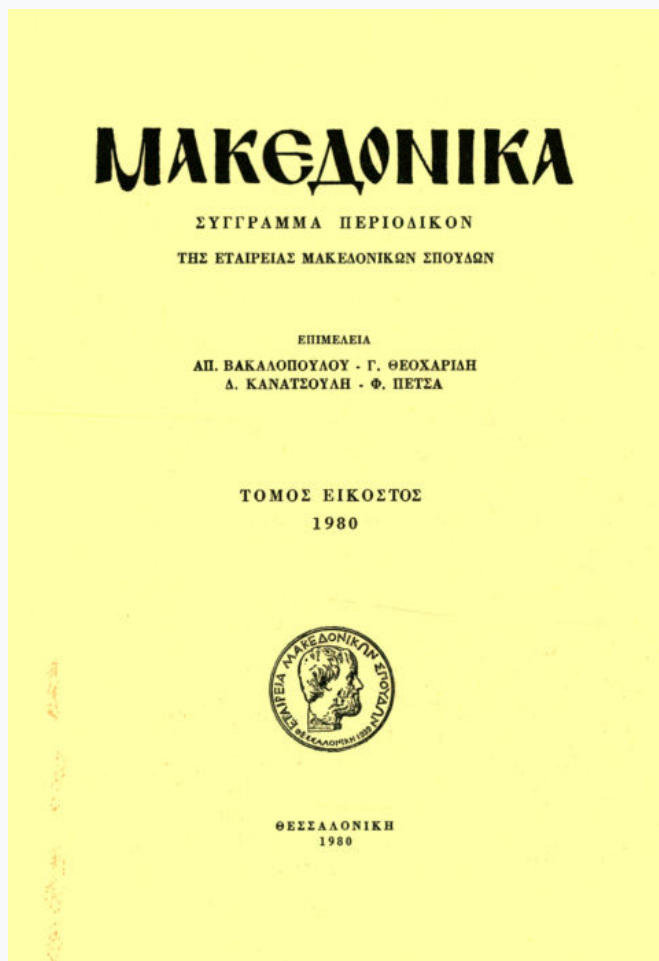

Μακεδονικά

Τόμ. 20, Αρ. 1 (1980)

Παγκαρπία Μακεδονικής Γης. Μελέτες
Αποστόλου Ε. Βακαλοπούλου

Γ. Ι. Θεοχαρίδης

doi: [10.12681/makedonika.423](https://doi.org/10.12681/makedonika.423)

Copyright © 2014, Γ. Ι. Θεοχαρίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Θεοχαρίδης Γ. Ι. (1980). Παγκαρπία Μακεδονικής Γης. Μελέτες Αποστόλου Ε. Βακαλοπούλου. *Μακεδονικά*, 20(1), 538–540. <https://doi.org/10.12681/makedonika.423>

(ἀριθμ. 150, 151, 153, 163) ἀφοροῦν εἰς βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης (Νέαν Μονὴν, μονὸδριον Ἁγίας Φωτίδος, μονὸδριον Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ γυναικειῖαν Μονὴν Ἁγίων Ἀναργύρων).

Ἐν γένει ἡ ἐκδοσίς τοῦ Τόμου III, ὅπως καὶ ἐκείνῃ τοῦ Τόμου I καὶ II, ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα διπλωματικῆς ἐκδόσεως, ἐμπλουτισμένης μὲ μέγα πλῆθος παντοίων πληροφοριῶν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ χαρὰν τοῦ ἐρευνητοῦ καὶ γεννᾷ τὴν συγχαίρουσαν εὐγνωμοσύνην τῶν Βυζαντινολόγων πρὸς τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἀκαμάτους ἐκδότας.

Γ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ

Παγκαρπία Μακεδονικῆς Γῆς. Μελέτες Ἀποστόλου Ε. Βακαλόπουλου, Τιμητικὴ προσφορά τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν πρὸς τὸν συγγραφέα, Θεσσαλονίκη 1980. (Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ Βιβλιοθήκη, ἀρ. 53, σελ. 655 + Πίνακες ὀνομάτων, τόπων καὶ σπανίων λέξεων (σελ. 657-687) μὲ πλουσίαν εἰκονογράφησιν ἐντὸς κειμένου.

Ἡ Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν, συνεχίζουσα παράδοσιν τῆς καὶ μὲ πρόσφατον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβουλίου, θέλησε νὰ τιμήσῃ τὸ ἀρχαιότερον ἐπιζῶν ἐκ τῶν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν ἰδρυτικῶν τῆς μέλος καὶ μέλος τοῦ σημερινοῦ Διοικητικοῦ τῆς Συμβουλίου, τὸν ὁμότιμον καθηγητὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ἀπόστολον Ε. Βακαλόπουλον, διὰ τῆς ὥς ἂν ἑπανεκδόσεως εἰς ἓνα Τόμον τῶν διεσπαρμένων περὶ Θεσσαλονίκης καὶ Μακεδονίας μελετῶν τοῦ πολυγραφωτάτου τούτου συγγραφέως.

Θὰ παρουσιάσωμεν ἐνταῦθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν «Μακεδονικῶν» ἀπλῶς τὰ περιεχόμενα τοῦ ἐν λόγῳ Τόμου κατὰ τὸν συντομώτερον δυνατὸν τρόπον, ἀφοῦ ὁ ὅγκος τοῦ Τόμου δὲν ἐπιδέχεται ἑκτενὴ ἀπόδοσιν αὐτῶν, αἱ δὲ ἀναδημοσιευόμεναι εἰς αὐτὸν μελέται τοῦ συγγραφέως δὲν εἶναι ἄγνωστοι εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ξένην βιβλιογραφίαν καὶ βιβλιοκρισίαν καὶ δὲν χρῆζουσιν ἐπὶ μέρους σχολίων, ἡ συγκέντρωσις τῶν ὁμῶς εἰς ἓνα Τόμον ἐξυπηρετεῖ πολὺ ἀναγνώστας καὶ ἐρευνητάς καὶ ἡ γνωστοποίησις τῆς ἐκδόσεώς του κρίνεται σκόπιμος.

Εἰς ὀκτὼ σελίδας Προλεγομένων (σ. ζ'-ιδ') ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καθηγητῆς Κωνσταντῖνος Ἀν. Βαβουσκός ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὰ τῆς ἀκαδημαϊκῆς σταδιοδρομίας τοῦ τιμωμένου, τὰ τῆς γονίμου συμβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδρυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, τὰ τῆς ἐπιστημονικῆς παραγωγῆς αὐτοῦ, ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ τὰ τῶν τιμῶν καὶ διακρίσεων αὐτοῦ κατὰ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν του.

Ἡ ὅλη ἐκδοσίς περιλαμβάνει τρεῖς τομεῖς:

Α'. Ἱστορία τῆς Θεσσαλονίκης: Ὅκτὼ μικρότερα ἢ μεγαλύτερα μελέται, αἱ ὁποῖαιμποροῦν νὰ διακριθοῦν εἰς τρεῖς ὁμάδας, ἀναφερομένης εἰς τὴν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς Θεσσαλονίκης 1387-1918, ἥτοι: α) τρεῖς μελέται διὰ τὰς ἀλώσεις τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Τούρκων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1387 καὶ 1403 μὲ βάσιν τὰς ὁμιλίας τῶν ἀρχιεπισκόπων Θεσσαλονίκης Ἰσιδώρου καὶ Γαβριήλ, β) δύο μελέται, ἡ μία διὰ τὴν Βενετοκρατίαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην (1423-1430) καὶ ἡ ἄλλη διὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Τούρκων τὸ 1430, καὶ γ) τρεῖς μελέται, ἡ μία διὰ τὰ συμβάντα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἡ ἄλλη διὰ τὰ δραματικὰ γεγονότα τῆς σφαγῆς τῶν Προζένων εἰς Θεσσαλονίκην τὸ 1876 καὶ ἡ τελευταία διὰ τὰ συμβάντα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὰ ἔτη 1912-1918.

Ἐξ αὐτῶν ἀξίζει νὰ ἐξάρωμεν περισσότερο τὴν ἐβδόμην μελέτην: Τὰ δραματικά γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν Μάϊο τοῦ 1876 καὶ αἱ ἐπιδράσεις τοὺς εἰς τὸ Ἀνατολικὸ Ζήτημα, ἡ ὁποία ἀναδημοσιεύεται ἀπὸ τὸ περιοδικὸ τῆς Ἑταιρείας «Μακεδονικά» 2(1941-1952) 193-262 καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς διὰ πρώτην φοράν ἐρευνᾷ μὲ ἱστορικὸν πνεῦμα ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς τραγικῆς σφαγῆς τῶν Προξένων (Γαλλίας καὶ Γερμανίας) ὑπὸ τοῦ φανατισμένου τουρκικοῦ ὄχλου τὸν Μάϊον τοῦ 1876 εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μὲ βάσιν τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰ ἄλλα διπλωματικά ἔγγραφα τῶν ἄλλων Προξένων τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὰ ὁποῖα κοπιῶδως καὶ ἐπιμελῶς συνέλεξε καὶ τὰ ὁποῖα εἰς τὸ τέλος τῆς μελέτης του δημοσιεύει, παρέχων ἱστορικὰ ντοκουμέντα διὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης παραμορφωμένα ὑπὸ τῶν διαφόρων φημῶν μέχρι τοῦδε.

Β'. Μνημεῖα-Τοπογραφία τῆς βυζαντινῆς καὶ τουρκοκρατούμενης Θεσσαλονίκης: Δέκα τρεῖς μικραὶ μελέται, αἱ ὁποῖαι μποροῦν νὰ διακριθοῦν εἰς δύο ὁμάδας: Μίαν περιέχουσιν ἑννέα μελέτας, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς βυζαντινὰ μνημεῖα ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ μίαν περιέχουσιν τέσσαρας μελέτας, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς βυζαντινὰ ἱχνη ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἰς τὴν πρώτην ὁμάδα τὰ ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης ἐξεταζόμενα μνημεῖα εἶναι: Τρεῖς οἰκοὶ βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Ἡ ὑπὸ τοῦ Εὐσταθίου ἀναφερομένη Μονὴ Ἀχειροποιήτου, Ἡ τύχη τῶν ναῶν καὶ μόνων μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ 1430, Ὁ ναὸς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ τῆς Ἀχειροποιήτου, Τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Ἐλεούσης, Ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου (Rotonda) ὡς μητρόπολις (δύο μελέται), καὶ Τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Ἀγίας Σοφίας (δύο μελέται).

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα τὰ ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐξεταζόμενα βυζαντινὰ ἱχνη εἶναι: Ἡ Μονὴ τοῦ Χορταΐτου, Τὸ τοπωνύμιον «Κήπος τοῦ Προβατῶ», Βυζαντινὰ ἱχνη ἐκτὸς τῶν τειχῶν καὶ Ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὁ Ἀρμυγῆνης.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι μερικαὶ ἐκ τῶν μελετῶν τῆς πρώτης ὁμάδος, ὡς παλαιαὶ, χρήζουν κατόπιν νεωτέρων ἐρευνῶν διορθώσεων, ἐνίοτε ριζικῶν. Εἶναι ὁμως ἐπίσης ἀληθές, ὅτι οὐδεὶς πρὸ τοῦ συγγραφῆος εἶχεν ἐρευνήσει τόσον συστηματικῶς τὴν ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Θεσσαλονίκης περιοχὴν διὰ βυζαντινὰ ἱχνη, ὅσον πράττει ἡ σχετικὴ μελέτη τοῦ συγγραφῆος τῆς δευτέρας ὁμάδος.

Γ'. Ἱστορία τῆς Μακεδονίας. Ὁ τρίτος αὐτὸς καὶ σπουδαιότερος πάντων τομεὺς τῶν μελετῶν τοῦ συγγραφῆος, ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς εὐρύτερας Μακεδονίας καὶ ὃχι μόνον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Θεσσαλονίκης, περιέχει εἰκοσι καὶ μίαν μελέτας, αἱ ὁποῖαι μποροῦν νὰ διακριθοῦν εἰς τρεῖς ἐνότητας ἀσχετῶς τῆς σειρᾶς ἀναδημοσιεύσεως, τὴν ὁποίαν κατέχουν εἰς τὸν Τόμον, ἦτοι: α) Ἐνότης ἐξ μελετῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν περίοδον πρὸ τῆς τουρκοκρατίας, β) ἐνότης ἐξ μελετῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας καὶ γ) ἐνότης ἑννέα μελετῶν, ἀναφερομένων εἰς τὴν μετὰ τὸ 1821 περίοδον.

α) Πρὸ τῆς τουρκοκρατίας: Ἀπὸ τὴν πρώτην ἐνότητα πρέπει νὰ ἐξαρθοῦν δύο μελέται (ἡ δευτέρα γαλλιστί) περὶ τοῦ Κάστρου τοῦ Πλαταμῶνος, ἐπειδὴ ὅ,τι γνωρίζομεν περὶ τοῦ κάστρου αὐτοῦ τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸν συγγραφέα, ὁ ὁποῖος ἀσχοληθεὶς μὲ αὐτὸ ἐπὶ ἔτη ὃχι μόνον ὅλας τὰς περὶ αὐτοῦ πληροφορίας τῶν πηγῶν συνέλεξεν, ἀλλὰ ἐξήτασεν αὐτὸ ἐπιτοπίως αὐτοπροσώπως καὶ ἐπανειλημμένως. Αἱ ἄλλαι μελέται τῆς ἐνότητος αὐτῆς ἀφοροῦν: Εἰς προβλήματα τῆς ἱστορίας τῆς περιοχῆς Θεσσαλονίκης-Βεροίας κατὰ τὰ μέσα τοῦ 14ου αἰῶνος (ἐθνογραφικαὶ παρατηρήσεις), εἰς προβλήματα σχετικὰ πρὸς τὴν ἀντίστασιν Μανουὴλ Β' κατὰ τῶν Τούρκων εἰς τὴν Μακεδονίαν, 1383-1391 (γαλλιστί· ἱστορικαὶ παρατηρήσεις), εἰς τὰ ὅρια τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ τέλους

του 14ου αιώνος μέχρι του 1453 (γαλλιστί) και εις την (διαφαινομένην) ἐπανάστασιν εις την Δυτικήν Μακεδονίαν του 1444-1449 (γαλλιστί).

β) Ἐπὶ τουρκοκρατίας: Ἀπὸ τὴν δευτέραν ἐνότητα πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ μεγάλη μελέτη μετὸν τίτλον «Οἱ Δυτικομακεδόνες ἀποδῆμοι ἐπὶ τουρκοκρατίας» (ἀνάπτυξις παλαιότερας διαλέξεως τοῦ συγγραφέως), ἡ ὁποία ἐρευνᾷ διεξοδικῶς πρὸ παντός τὰ αἰτία τῆς μεταναστεύσεως τῶν ἀποδήμων ἐκ τῶν διαφόρων τόπων τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τὰς οἰκονομικὰς καὶ πνευματικὰς ἐπιδράσεις τῶν εἰς τὰς ἰδιαιτέρας τῶν πατρίδας καὶ ὄχι τόσον τὴν δρᾶσιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ πλουσιωτάτην βιβλιογραφίαν καὶ πολυλὰς νέας πληροφορίας. Αἱ ἄλλαι πέντε μελέται τῆς ἐνότητος εἶναι: Ἐθνικὰ αἰσθήματα καὶ δράση τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τουρκοκρατίας (1430-1821) (Πανηγυρικός τῆς 25ης Μαρτίου 1954), Ὁ ἀρματολὸς Μείντάνης (τέλη 17ου αἰῶνος), Νέα στοιχεῖα γιὰ τὴν ἀπήχηση τῶν ἀγώνων τῶν Σέρβων τοῦ 1802-1812 στὴν Ἑλλάδα (γαλλιστί καὶ ἑλληνιστί εἰς «Μακεδονικά» 7, 1966, 264-276), Νέα στοιχεῖα γιὰ τὰ ἑλληνικά ἀρματολίκια καὶ γιὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Θύμιου Μπλαχάβα στὴ Θεσσαλία στὰ 1808, καί, τέλος, Ἀπὸ τὰ Τέμπη στὴ Θεσσαλονίκη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1813.

γ) Μετὰ τὸ 1821: Ἀπὸ τὴν ἐνότητα αὐτὴν δύο μελέται προσάγουν ἀνέκδοτον ἀρχεαικὸν ὑλικόν: α) Νέα ἱστορικά στοιχεῖα γιὰ τὴς ἐπαναστάσεις τοῦ 1821 καὶ 1854 στὴ Μακεδονία (περιέχει 4 ἀποσπάσματα καὶ 9 ὁλοκλήρους Ἐκθέσεις τοῦ Γάλλου Προξένου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ 6 Ἐκθέσεις τοῦ Αὐστριακοῦ Προξένου), β) Ἀνέκδοτα δικαιοπρακτικά ἔγγραφα τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας (13 ἔγγραφα ἀπὸ τὸν Θεολόγον Θάσου, προερχόμενα ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖον τῆς οἰκογενείας Μεταξᾶ). Ἐκτὸς αὐτῆς, ἀκόμα μία μελέτη ἀναφέρεται εἰς τὴν Θάσον: Ὁ περιηγητὴς βαρόνος E. de Mandat-Grancey γιὰ τὴ Θάσον κατὰ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα. Αἱ ὑπόλοιποι ἑξὼς μελέται εἶναι: 1) Ἡ δρᾶσις τῶν ἑξ Ὀλύμπου Μακεδόνων ἀγωνιστῶν ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ κατὰ τὸ 1822 καὶ 1823, 2) Ἡ ἐξέλιξις τῶν Ἀλβανῶν μισθοφόρων τῆς Πύλης στὸ Μοναστήρι (μέσα 1830), ἡ καταδίωξις τῶν τελευταίων Μακεδόνων κλεφταρματολῶν (1830-1834) καὶ ἡ ἐξάλειψις τοῦ θεσμοῦ τῶν, 3) Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ἐνὸς μακεδονικοῦ χωριοῦ, τοῦ Λιμπόχοβου, στὶς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνα (δημοσιεύεται τεφερί μετὰ «ἐνθυμήσεις» ἀπὸ 1817-1926), 4) Ἱστορικὰ ἔρευνα ἐν Σαμαρίνῃ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας (δημοσιεύονται ἀνέκδοτον χειρόγραφον καὶ ἀνέκδοτοι «ἐνθυμήσεις»), 5) Ὁ ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Σταματιάδης ὁ Θάσιος, καὶ 6) Ἡ μορφή τοῦ Μακεδόνα ἀγωνιστῆ τοῦ 1821 ἐμπνέει τὸν ποιητὴ Ἀλέξ. Σοῦτσο καὶ ἔμμεσα τὸν ζωγράφον Θεόδ. Βρυζάκη (πρωτότυπον καὶ ὡραία μελέτη).

Αἱ παμπληθεῖς ἱστορικαὶ πληροφορίαι τοῦ συγγραφέως καθιστοῦν τὸ βιβλίον ἀπόκτημα διὰ τοὺς ἐρευνήτας, οἱ ὅποιοι θὰ εὕρουν εἰς αὐτὸ πολλὰ χρήσιμα διὰ τὰς ἰδικὰς τὸν μελέτας καὶ οἱ εὐχάριστος ἀφηγηματικὸς τρόπος τοῦ συγγραφέως καθιστοῦν τὸ βιβλίον ἀπόκτημα διὰ τοὺς μὴ ἐρευνήτας, οἱ ὅποιοι θὰ ζήσουν εἰς αὐτὸ ἐποχὰς ἐθνικῆς δυστυχίας τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας εἰς τὴν Μακεδονίαν, τῆς σημερινῆς ἐλευθερίας τῆς ὁποίας θὰ ἐκτιμήσουν καλῶτερον τὴν ἀξίαν.

Γ. Ι. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ

Siegrid Düll, Die Götterkulte Nordmakedoniens in römischen Zeit. Eine kulturelle und typologische Untersuchung anhand epigraphischer, numismatischer und archäologischer Denkmäler, Münchener Archäologischer Studien, Band 7, Wilhelm Fink Verlag, München 1977, σελ. 453 καὶ 80 εἰκόνες.

Ἡ Siegrid Düll μᾶς εἶναι γνωστὴ στὴ Θεσσαλονίκη ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ τῆς στὰ Συμπόσια μετὰ τὴν Ἀρχαία Μακεδονία. Ξεκίνησε μετὰ ἀναθεώρησιν τῆς παλαιᾶς, ἀλλ'